

[Kim Behnke]

amtets grænser sender eventuelle ansøgninger om at få erhvervszonestatus. Så jeg tror slet ikke, at det problem, hr. Stavad forsøger at generere, er til stede. Der er jo ikke tale om, at disse kommunegrænser er Berlinmure rundt omkring i amterne. Der er tale om, at man snakker hen over kommunegrænserne om, hvor det i givet fald er mest fornuftigt og hensigtsmæssigt at etablere de pågældende erhvervszoner.

Hr. Stavad opstiller et skræmmebillede med en beskrivelse af, at de kommuner, der ligger uden om en kommune med erhvervszoner, nærmest bliver øde områder, totalt affolkede, og hvor ingen virksomheder vil etablere sig. Det er i den grad et unødigt skræmmebillede og en overdrivelse af tingene. For det første skal vi huske på, at erhvervszonen har en geografisk og afgrænset størrelse, det vil sige, at det er begrænset, hvor mange virksomheder der kan ligge inden for denne pågældende erhvervszone.

En anden ting er den afsmittende effekt, det har på nabokommunerne. Erfaringerne fra de steder i udlandet, hvor man har erhvervszoner, viser, at der sker en positiv afsmittning. I den første erhvervszone, der nogen sinde er blevet etableret, nemlig i Irland i 1958 omkring byen Shannon, hvor der 27 år efter var skabt over 30.000 nye arbejdspladser, var næsten halvdelen af de 30.000 arbejdspladser ikke etableret inden for selve erhvervszonen, de var etableret i hele midtvestområdet af Irland; det vil altså sige, at der er en klart afsmittende effekt til underleverandører, til handlende, til grossister osv., som grænser op til området.

Det, hr. Stavad vil komme til at opleve, også i det nordjyske, er, at når der er tildelt 2, 3, 4 erhvervszonetilladelser til det nordjyske område, vil det komme til at repræsentere 2, 3 eller 4 små industrilokomotiver i det nordjyske område, som kan være med til at trække hele amtet i en fornuftig og bedre retning, præcis som det har været tilfældet i de andre europæiske lande, hvor man med succes har gennemført erhvervszoner.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Jeg beklager selvfølgelig, at jeg tilskrev hr. Kim Behnke så mange kreative evner, at han selv skulle have fostret disse ideer; jeg forstår nu, at de er hentet i udlandet. Jeg har godt

hørt, at hr. Kim Behnke tidligere har sagt det, men jeg har nægtet at tro på det, for når man analyserer, hvad de her erhvervszoner går ud på, har de nu ikke så meget at gøre med hovedparten af de erhvervszoner, vi har set, og den måde, man har bygget dem op på andre steder. I øvrigt er man flere steder, hvor man har evalueret projekterne, nået til den konklusion, at det var en forkert måde at gøre det på. Hvis det er det projekt, man forsøger en gang mere, er det jo svært at vide, hvad der kommer ud af det.

Jeg tror ikke et øjeblik på, at dette vil have den kolossale virkning, som hr. Kim Behnke siger. Hvis vi ser på de elementer, der indgår i det, er det jo ikke noget, der får ny industri til at blomstre op, blot fordi man i en midlertidig periode skruer på nogle afskrivningsregler, på lidt stempelregler eller på andre regler. Men det er uomtvisteligt, at når en virksomhed alligevel skal placere sig, når man står for at skulle vælge, hvor man vil etablere sig, eller hvor man vil foretage en udbygning, så ligger der en konkurrenceforvridning i den måde, som det her er foretaget på.

Den uundgåelige virkning, hvis det overhovedet kommer til at virke, vil blive, at nogle kommuner, nogle lokale områder, måske vil få en udvikling, men hvis de får det, så vil det være på bekostning af andre lokalområder. Jeg synes ikke, det er rimeligt, at vi sidder herinde og udpeger, hvem der skal være sorteper i områder, som generelt er meget hårdt ramt af arbejdsløsheden, hvem der ikke skal have chancen for at løfte sig ud af de problemer, man har lokalt.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Jeg er meget overrasket over, at det specielt er hr. Stavad som socialdemokrat, der holder denne tale, for en af hr. Stavads partikolleger har for lidt siden fortalt om, hvor forfærdelig konkurrenceforvridningen er ved det her, og at det ville være meget bedre, hvis man i stedet brugte de gamle egnsudviklingsmetoder. Men dér var der jo også tale om, at man centralt sad og gav tilskud til Petersen, men sagde nej til Jensen. Der er ingen forskel i argumentationen vedrørende det og så det, som hr. Stavad nu tilkendegiver.